SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Víťaz

ročník 22
November 2020
číslo 9

Pod Tvoju ochranu sa utiekame

Pod Tvoju ochranu sa utiekame

V týchto dňoch sa naše srdcia upriamujú k hrobom našich zosnulých, ale láska nás vedie ďalej aj k tým dušiam, ktorých nepoznáme, ku všetkým zosnulým. Možno sme smutní, že fyzicky nemôžeme prísť k hrobom našich najbližších v tomto obmedzenom čase. No zároveň nás to núti byť duchovne hlbšie s nimi spojení v modlitbe a obete. Ich duše už nepodliehajú priestoru a času. A práve modlitba presahuje tieto dimenzie, ňou vyprosujeme pomoc dušiam v očistci.

Sviatkom všetkých svätých si pripomíname nielen tých, ktorí už dosiahli nebo, ale máme aj mocných orodovníkov u Boha za nás, aby sme sa aj my raz tešili v plnosti z nazerania na Boha. Spomedzi najsilnejších orodovníkov pre nás žijúcich je pravé naša nebeská Matka.

Pápež František nazýva sviatky Všetkých svätých a Všetkých verných zosnulých „dňami nádeje“ a pripomína nám: „Nádej je tak trochu ako kvas, ktorý rozširuje dušu; v živote sú ťažké chvíle, ale s nádejou duša kráča vpred a hľadí na to, čo nás čaká… Naši bratia a sestry sú v Božej prítomnosti a aj my tam budeme z čistej Pánovej milosti, ak budeme kráčať Ježišovou cestou.“

Pomôžme si navzájom - my dušiam v očistci a svätí nám na orodovanie, o ktoré prosme s vierou.

d. o. Marek

meditačná snímka: M. Magda

OBSAH

Úvodník 2

KATECHÉZA

Homílie na mesiac november 4-12

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Za Mons. Štefanom Sečkom 12-18

Iba s Bohom všetko zvádneme 19

Otec arcibiskup jubiluje 20

SPEKTRUM MLADÝCH

Ahoj, deti! 22

Máš problém? (89. časť) 23

Trampoty v manž. (147. časť) 24

Stalo sa , stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútorná predná: M. Magda

Vnútorná zadná: E. Jenča

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu
Za vydanie zodpovedá:
d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie
Jazyková úprava: Anna Blizmanová
Grafika: Martin Magda sr.
Redakčný tím: d. o. Ján Biroš, Martina Gondová, Žofia Jenčová, Mária Magdová, Monika Magdová, Peter Stašik, Melánia Tkáčová, Zuzka Forišová, Blažej Vaščák
Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116
e-maily: **vitaz@rimkat.sk**, **spektrum@rimkat.sk**
www.farnostvitaz.sk
číslo účtu: **5037445647/0900**
Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: M. Magda

Modlitba za Slovensko

Všemohúci Bože, na príhovor Sedembolestnej Panny Márie a svätého Michala, archanjela ťa prosíme o pokoj a poriadok v našej krajine. Veď nás k tomu, aby sme si uvedomili potrebu chrániť dôstojnosť a posvätnú hodnotu života každého človeka, neprípustnosť korupcie, rozkrádania, klamstva a akéhokoľvek konania na úkor blížnych a pochopili, že cestou k zmene spoločnosti je naše obrátenie. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

KATECHÉZA **Homília Na slávnosť Všetkých svätých v roku A**
pripravil: Podbrezovsky

Ako nám teda pomáhajú členovia cirkvi oslávenej?

Milí veriaci!
Záverečná veta evanjeliovej state na sviatok Všetkých svätých nás povzbudzuje splniť podmienky blahoslavenstiev, ako sme ich počuli, lebo je nám sľúbená hojná odplata v nebesiach.

Sviatok Všetkých svätých, ktorý sme nedávno slávili, pozdvihuje pohľad našej duše k nebu, upriamuje našu pozornosť k Božím vyvoleným, ktorí už dosiahli cieľ svojho putovania a zmysel svojho jestvovania - oslávenie vo večnosti. Okrem toho nás dnešný sviatok upozorňuje popri tejto oslave svätcov a svätíc Božích na jeden zo základných článkov viery, ktorý vyznávame, kedykoľvek hovoríme: „Verím v spoločenstvo svätých…“

Čo ale znamená výraz „spoločenstvo svätých?“ Tieto slová znamenajú, že všetci členovia cirkvi, či sa nachádzajú na tomto, či na druhom svete, sú duchovne spojení a preto jeden druhému môžu pomáhať - duchovne. Tak učila cirkev od svojho počiatku: „Skrze vieru v Ježiša Krista všetci ste synmi Božími. Všetci, ktorí ste boli pokrstení, v Krista ste sa obliekli… Všetci ste jedno v Kristovi Ježišovi“ (Gal 3, 26-28).

Kto teda prijal Kristovu vieru a Jeho krst, patrí do Kristovej Cirkvi a všetci títo sú jedno, to znamená jedna rodina, spoločenstvo, jeden spoločenský celok. Nezáleží na tom, či je niekto z nich už vo večnosti, v nebi alebo v očistci, či ešte na zemi; všetci patria k jednej rodine.

Apoštol Pavol rozvádza ďalej túto náuku, aby ju objasnil, prirovnávajúc celú túto rodinu cirkvi k jednému telu: „Ako totiž máme v jednom tele mnoho údov, a nie všetky údy konajú tú istú činnosť, tak aj my, napriek množstvu, sme jedno telo v Kristovi a jeden druhému sme si údmi“ (Rim 12, 4-5).

Ako v ľudskom tele sú všetky bunky zjednotené a tvoria jeden organizmus, tak aj v duchovnom spojení viery a večného života, ktorého výrazom je cirkev, jednotlivci tvoria spoločne živý organizmus, v tomto prípade tajomný a nadprirodzený, tajomné telo Kristovo, ktorého sú všetci rozličnými údmi. Životnou silou tohto organizmu je Duch Svätý. Náš nadprirodzený božský život sa teda nevyvíja v úzkom kruhu individuálneho „ja“, ale v širokom spoločenstve „MY“, v tajomnom Kristovom tele, v ktorom miznú všetky rozdiely krvi, národnosti a stavu.

Čo pre nás vyplýva z tejto náuky? Z tohto článku viery nám vyplýva preveľká útecha vzhľadom na tých, ktorí sú už v nebi, preveľká útecha vzhľadom na tých, čo trpia v očistci a v neposlednej miere aj ohľadne nás samých. Učiaca cirkev vystihuje styky putujúcej cirkvi s cirkvou trpiacou a cirkvou oslávenou: putujúca cirkev veľmi dobre pochopila spoločenstvo celého tajomného Tela Ježiša Krista a hneď od prvokresťanských čias si veľmi nábožne uctievala pamiatku zosnulých a keďže „je svätá a spasiteľná myšlienka modliť sa za mŕtvych, aby boli zbavení hriechov“ (2 Mak 12, 46), obetovala za nich aj svoje orodovania. Cirkev vždy verila, že apoštoli a Kristovi mučeníci, ktorí preliatím vlastnej krvi podali najvyššie svedectvo viery a lásky, sú s nami užšie spojení v Kristu a preto ich zvlášť vrúcne uctievala spolu s blahoslavenou Pannou Máriou a svätými anjelmi a nábožne vzývala pomoc ich orodovania.

K týmto sa čoskoro pridružili ďalší, čo vernejšie nasledovali Krista v panenstve a chudobe a napokon aj iní, ktorých odporúčali nábožnosti a nasledovaniu veriacich vynikajúce kresťanské čnosti a božské charizmy.

Ako nám teda pomáhajú členovia cirkvi oslávenej? Tak, že za nás orodujú u Boha. Niektorí namietajú, že netreba príhovor svätých, lebo Pán Boh nepotrebuje príhovor, aby nám čokoľvek dal. My im odpovedáme: samozrejme, že Boh nepotrebuje žiaden príhovor. Ale keď dopúšťa príhovor, sleduje istý cieľ: a to lásku, ktorá nás navzájom viaže, o ktorej Boh chce, aby panovala medzi jeho vyvolenými. Spomeňme napríklad svadbu v Káne Galilejskej: išlo o chudobných svadobčanov a Pán Ježiš videl ich chudobu a predsa sa za nich Panna Mária prihovára. Po-

treboval Kristus tento príhovor? ... Nepotreboval! A Panna Mária konala nezmyselne, keď sa prihovárala?... Nebol to nezmysel, ale prejav súcitu účinnej lásky. A toto vlastne Boh sleduje, keď dovoľuje takýto príhovor.

Čím pomáhame členom cirkvi trpiacej? Členom cirkvi v očistci môžeme pomáhať modlitbou, odpustkami, dobrými skutkami a hlavne obetou svätej omše. Dušiam v očistci môžeme pomáhať každý deň. Vo zvýšenej miere im pomáha celá cirkev najmä 2. novembra na deň Dušičiek.

Keď svätá Monika skonávala v Ostii, ďaleko od vlasti, povedala synovi Augustínovi: „Moje telo pochovajte kdekoľvek, nerobte si s ním starosti. O jedno vás však prosím: kdekoľvek budete, pamätajte na moju dušu pri oltári Pánovom.“

Tak aj my pamätajme vo svätej omši často na svojich zosnulých. Pre seba však prosme milosť vytrvalosti v dobrom a šťastnú hodinu smrti, aby aj naša odplata bola hojná v nebi. Amen.

snímka: Martin Magda

KATECHÉZA **Homília na 31. nedeľu v roku A**
pripravil: Podbrezovsky

„Rozumeli ste, čo som vám urobil?"

Milí veriaci!

Každý človek chce byť zdravý. Všetci túžime po dobrom zdraví a preto sa nečudujte, že sa z času na čas rozchýri správa o nejakom lieku, ktorý je výborný na všetky choroby, každý ho chce mať. Pamätáte sa, ako sa pred pár rokmi veľa písalo a hovorilo o mliečnom prípravku, ktorý sa volá kefír? Potom o včelej kašičke, kaktusovom prípravku aloe vera, o zdravotnom japonskom náramku a pod. ...

Veľmi radi by sme mali liek, ktorý by nás uchránil pred všetkými chorobami. Zatiaľ ho však nemáme. Ale tak, ako sme vystavení telesným chorobám, trpíme aj chorobami duševnými. Sú to rozličné povahové neresti, ktoré nás špatia a deformujú a ktoré nám spôsobujú v každodennom živote veľa utrpenia. Niekedy sú tieto duševné utrpenia nepríjemnejšie ako telesné choroby. To poznáme podľa toho, keď pozorujeme niektorého človeka, ktorý trpí takto duševne následkom zlých medziľudských vzťahov, ako chradne, chudne, upadá. Aj na takéto neduhy nášho spoločenského života jestvuje liek. V dnešnom evanjeliu nám ho ponúka Pán Ježiš, keď hovorí: „Kto je z vás väčší, nech je vaším sluhom." On nám teda radí, aby sme si posluhovali, aby sme si jeden druhému preukazovali službu. A to je úžasná rada pre náš spoločenský život. Pán Ježiš túto radu nielen vypovedal, ale ju aj uskutočňoval vo svojom živote.

Spomeňme si, pri poslednej večeri sa opásal zásterou, nalial vody do misy a išiel umývať nohy svojim apoštolom. Tak sa stal ich sluhom. A keď to umývanie dokončil, povedal im: „Rozumeli ste, čo som vám urobil? Vy ma voláte učiteľom a Pánom. Dobre hovoríte. Keď teda ja, váš učiteľ a Pán, som vám umyl nohy, aj vy máte za povinnosť jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste robili tak, ako som ja urobil vám." A teraz dajte pozor na tú poslednú vetu, ktorú im povedal: „Blažení budete, keď budete podľa toho konať." To znamená, že náš spoločenský život bude blažený, nebude mať chorôb, nebude utrpenia, keď budeme jeden druhému posluhovať. To je ten liek proti chorobám nášho spoločenského života.

A preto sa nečudujte, že Pán Ježiš tak veľmi karhá a šľahá tých, ktorí robili opačne - farizejov. Oni sa vyvyšovali nad ostatnými ľuďmi, oni si robili široké obruby na šaty, aby ich bolo už zďaleka poznať, oni vyhľadávali prvé miesta na hostinách, prvé sedadlá v kostole, oni sa dávali pozdravovať na námestiach, oni čakali, že ich niekto pozdraví. Oni sa dávali titulovať učiteľu. Pánovi Ježišovi sa bridí táto ich namyslenosť a pýcha, lebo On vie, že všetko zlo na svete pochádza z pýchy a namyslenosti a On vie, že skromnosť prinesie medzi ľudí mnoho krásy a príjemnosti. A preto aj v Písme je napísané: Boh sa pyšným protiví a preto naši predkovia hovorievali takéto príslovie: Pýcha peklom dýcha; alebo pýcha predchádza pád. Aj dnes ľudia vedia a konštatujú, že obyčajne ten človek je pyšný, ktorý je hlúpy, lebo čo mu chýba na múdrosti, to chce dohnať pýchou. Múdry človek sa nepotrebuje povyšovať, iba hlúpy. A keď sa niektorý múdry človek dostane na čelo spoločnosti, on to nemá využívať na povýšenie pre seba, on má slúžiť ostatným, svojej spoločnosti. Lenže, brat a sestra, badáme, že všetci sme náchylní k pýche. Málo sme náchylní k tomu, aby sme druhému poslúžili, viacej sme náchylní k tomu, aby sme sa nad tým druhým vyvyšovali. A preto sa Pán Ježiš stal naším vzorom a ponúka sa nám ako posila k skromnosti. Vzorom skromnosti sa nám stal vtedy, keď sa dal zarátať medzi lotrov. Svätý Pavol nad tým takto volá: „Ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži."

Celá príroda to dosvedčila. Slnko sa zatmelo, Zem sa zatriasla, skaly pukali, chrámová opona sa roztrhla na dve polovičky a tí, ktorí stáli tam pod krížom, zalamovali rukami, bili sa do prs a hovorili: „Naozaj, tento bol Božím Synom." A v tej chvíli sa hanebné šibeničné drevo kríža stalo uctievaným znakom víťazstva na celom svete.

Istý mladík sa chcel dostať do školy gréckych filozofov. Bola to ohromná škola a kto sa tam dostal, bolo to pre neho veľké vyznamenanie. I prišiel ten mládenec za jedným z tých profesorov, aby sa zaňho prihovoril. A ten profesor mu povedal toto: Dobre teda, prihovorím sa, ale najprv pôjdeš na tri roky do kameňolomu.

snímka: Martin Magda

Tam väzni a zločinci lámu kameň a nosia ho na breh rieky a robia tam stavbu proti záplavám. Ty tam s nimi budeš pracovať a budeš ten kameň nosiť s nimi. A mladík poslúchol. Keď to splnil, prišiel k tomu profesorovi a hovorí, že úloha je splnená, aby sa už teraz prihovoril. No profesor mu hovorí: Teraz sa budeš tri roky cvičiť v tom, že ak ti niekto ublíži slovom, alebo nejakou nadávkou, alebo urážkou, ty nevrátiš to zlé a škaredé slovo, ale z toho zárobku, čo si zarobil v kameňolome, každému, kto ti ublíži, dáš peniaze. A mládenec to robil, splnil to a až teraz, keď ho profesor uvidel, mu hovorí: Tak teda pôjdeš do Atén a pôjdeš na tú školu filozofov a prijmú ťa tam. Ja som sa už o všetko postaral. Išiel teda mládenec do Atén a do mesta mu trebalo vojsť bránou. A tam to bolo na neho prichystané, že tam sedel jeden starec. Bol to jeden z tých profesorov na Aténskej filozofickej škole. Začal si ten starec robiť posmech z mládenca, začal ho urážať..., ale ten chlapec sa neurazil, nerozhneval, ale láskyplne sa na toho starca usmial. Ten starec mu hovorí: ako je to možné, že ťa moje urážky neurazili a nerozhnevali? On hovorí: „Nuž, pozrite sa, tri roky, keď ma niekto urazil, stále ma to niečo stálo, vždy som musel zaplatiť tomu, čo ma urazil. A teraz, keď ste ma vy urazili, nemusím už platiť nič, tak sa už len usmievam.“ A vtedy ten starec vstal, objal ho a povedal: „Dobre, synku, všetko si splnil, ukázal si sa, že si hodný toho, aby si bol prijatý do školy filozofov.“ I zaviedol ho tam a bol prijatý. Ostatným poslucháčom povedal takto: „Pozrite sa na toho mladíka, bratia, ukázal sa skromným a poníženým a zato je prijatý.“ Ale ja vám hovorím, že takáto istá skromnosť a poníženosť je potrebná každému, kto z nás chce byť prijatý do kráľovstva nebeského, lebo Pán Ježiš povedal: „Kto sa poníži, bude povýšený.“ A tak, moji drahí bratia a sestry, v dnešnej kázni sme zistili to, že skromnosť, to je liek, ktorý by vyliečil všetky naše medziľudské neduhy, všetky naše útrapy a trápenia, ktoré máme v našom spoločenskom živote.

Skromnosť, to je čnosť, ktorá by nás všetkých ozdobila, okrášlila, a ktorá by spríjemnila náš život tu na zemi. A skromnosť, to je čnosť, ktorá nám je nevyhnutne potrebná k tomu, aby sme boli súci do kráľovstva nebeského. Keďže je to taká vzácna čnosť, zamilujme si ju všetci. Pestujme ju vo svojom živote podľa príkladu Pána Ježiša a to už hneď tento týždeň sa snažme byť skromní ako Pán Ježiš. Poprosme Ho: „Pane Ježišu, tichý a pokorný srdcom, sprav srdcia naše podľa Srdca svojho.“ Amen.

KATECHÉZA **Homília na 32. nedeľu v roku A**
pripravil: Podbrezovsky

Olej viery, nádeje a lásky musí vlastniť každý sám

Milí veriaci!

Jedného dňa - boli sme vtedy ešte malí - nás priniesli ku krstiteľnici. Na konci obradu nám kňaz podal zažatú sviecu a vravel: „Prijmi horiacu sviecu a chráň si svoj krst bez úhony. Zachovaj Božie prikázania, aby si mohol ísť v nebeskom príbytku so všetkými svätými v ústrety Pánovi, keď príde, aby si žil na veky vekov."

Zažatá svieca predstavovala v tomto prípade život milosti, ktorý sme práve prijali. To bola tá naša lampa, ktorou máme raz privítať nebeského Ženícha. A našou prvou a najvážnejšou starosťou v živote je chrániť jej plameň - opatrovať v sebe milosť posväcujúcu.

Bratia a sestry, prečo však múdre panny v dnešnom evanjeliu nepomohli nerozumným, prečo ich v tom nechali? Prečo?

Lebo rozhodnutie viery nemožno urobiť za druhého, dospelého. Lásku k Bohu si nemožno požičať, s ňou sa nedá obchodovať, tu sa nemožno dať zastúpiť. Cirkev žiada od rodičov, ktorí chcú krstiť svoje dieťa, aby si plnili svoje povinnosti. Oni však do kostola nechodia. Stará mama však príde a hovorí, že keď oni nechodia (deti), ale že ona - matka chodí. Tak sa to nedá. Olej viery, nádeje a lásky musí vlastniť každý sám za seba. Vzťah človeka k Bohu, otvorenosť voči nemu, dialóg a spoločenstvo života s ním je niečo nezameniteľne osobné. Vzťah k Bohu patrí medi základné životné „funkcie", tu nemožno byť nikým zastúpený.

Akým spôsobom prežívať teda ostražitosť, pripravenosť, ku ktorej nás evanjelium vyzýva? Nerozumné panny búchali na bránu a volali: „Pane, pane, otvor nám. Nepoznáš nás? To sme my, čo sme občas, na veľké sviatky i do kostola prišli". A Ježiš vtedy povie: „Nie každý, kto mi občas povedal Pane, Pane, vojde do kráľovstva nebeského, ale iba ten, kto poslúchal cirkev vo všetkom, kto konal statočne vôľu nebeského Otca."

Výrazom našej ostražitosti života podľa požiadavky dnešného poučenia z evanjelia je verné plnenie povinností, trpezlivosť v ťažkostiach a utrpení, vernosť v malom, mučeníctvo všedného dňa, to všetko prežívané a konané s vedomím, že Pán je so mnou, že už prišiel, že je to len otázka času - mne neznámeho - kedy príde znova v sláve.

Môže sa stať, keď ženích dlho neprichádza, že i ja môžem usínať únavou, byť vysilený dlhým bdením, možno začínam malomyseľnieť dlhým čakaním, možno i zapochybujem, plamienok mojej viery sa zachveje, ale dôležité je: MOJE ZÁKLADNÉ ZAMERANIE, ROZHODNUTIE TRVÁ. SOM PRIPRAVENÝ!

Veru, všelijako to s nami býva. Zaduje vietor hnevu, víchor nečistej vášne a naše svetlo zhasne. Zhrešíme a strácame Božiu priazeň. Potom si dodáme odvahy, vojdeme do spovednice a lampa horí zas. Nie dlho. Znovu zhasína. Nemáme oleja, lebo ho neprilievame do duše počúvaním Božieho slova, čítaním a uvažovaním o zjavených pravdách. A to sme ešte ten lepší prípad, ak utekáme zažať svoje svetlo. Ale sú medzi nami aj nemúdre panny, ktoré o nič nedbajú. Niekedy po celý život... A mnoho ich je. Ach, aký to nerozum, veľký nerozum!!!.. Ženích vždy a každého prekvapí.....

Naše uvažovanie sme začali zažatím krstnej sviece, ako začínajú len niektorí. A skončíme v ohrade medzi náhrobkami, ako končia všetci na cintoríne. Tá krikľavá cintorínová pestrosť v pomníkoch, ako i tá veľká nerovnosť medzi zemou - bohatý, chudobný -, to nie je pravda. A tá rovnosť dole, tie rovnako práchnivejúce kosti, aj to je lož. Pravda je len to, že sú medzi mŕtvymi len dva druhy ľudí. Jedni, ktorí sa podobajú múdrym a druhí hlúpym pannám. Tí prví spia a čakajú na príchod Ženícha so svetlom krstnej milosti v duši; tí druhí s vyhasnutou lampou....

SEM, do zeme sa raz aj my uložíme. VŠETCI. A možno onedlho. Či sme nosili najdrahšie šaty alebo tie najjednoduchšie; či sme žili na panských maškrtách alebo o suchom chlebe; či sme zastávali v spoločnosti prvé miesta alebo posledné, to bude celkom vedľajšie. Rozhodujúce bude len to, keď sa strhne krik v noci: „Ženích prichádza!"; či sa budeme preberať zo sna so svetlom, ktoré sme prijali pri svätom krste; alebo bez neho.

Brat a sestra. Keby tak PRIŠIEL KRISTUS teraz k nám osobne, zaiste by sme využili príležitosť. Priniesli by sme mu svoj pamätník, aby nám čosi pekného, múdreho doň napísal. Myslím si, že by nám do neho napísal to isté, čo nám povedal kňaz pri krste: „Zachovaj Božie prikázania, desatoro, aby si mohol ísť v nebeskom príbytku v ústrety Pánovi, keď príde…“ Alebo: „Bedlite, lebo neviete ani dňa, ani hodiny.“ Amen.

Krakow 2016; ilustračná snímka: Martin Magda

KATECHÉZA **Homília na 33. nedeľu v roku A**
pripravil: Podbrezovsky

„Po tom vás poznajú, že ste moji učeníci…

Milí veriaci!

Všetci veľmi dobre vieme ako nás to zarmucuje, keď niekomu niečo zveríme, niečím ho poveríme, alebo si niečo od neho objednáme a on, hoci nám to sľúbil, že to splní, zabudne na svoj prísľub a oklame nás. „Hej, hej, prídem, prídem, ale „skutek utek“!“

Takýto prípad spomína dnes Pán Ježiš vo svojom evanjeliu. Traja ľudia boli poverení splniť svoju povinnosť dobre hospodáriť so zvereným majetkom. Dvaja spolu povinnosť splnili a tretí sa vyhovoril. Povedal: „Bál som sa, preto som išiel ukryť tvoj talent do zeme (Mt 25, 24). Nesplnil svoju povinnosť, vyhovoril sa.

Zmysel Ježišovej reči, jeho podobenstva o zverených talentoch je, že každého z nás poveril Pán Boh na našej životnej ceste istými úlohami. Dal nám k tomu aj potrebné schopnosti – talenty - a vyžaduje od nás, aby sme s hodnotami, ktoré nám zveruje, dobre gazdovali. Niekedy sú to aj veľké životné úlohy, ale inokedy naše drobné každodenné povinnosti. Každý z nás má so svojimi zverenými hodnotami zachádzať podľa Božej vôle tak, aby sme pri konečnom vyúčtovaní počuli z úst nášho Pána a hospodára: „Správne, si sluha dobrý a verný! Keďže si bol nad málom verný, nad mnohým ťa ustanovím, vojdi do radosti svojho Pána.“

Dňa 22. mája sa na celom svete slávi sviatok sv. Rity. Najväčšmi ju oslávili v mestečku Cascia, kde opatrujú jej telesné pozostatky. Pri príležitosti jej narodenia slúžil svätú omšu kardinál Palazzini, prefekt kongregácie pre svätorečenie. Vo svojej reči vyzdvihol, že ľudsky sotva možno vysvetliť úctu a popularitu, ktorou ju obklopuje veriaci ľud. Chýr o nej do 19. storočia neprekročil hranice jej zemskej otčiny. V jej živote by sme márne hľadali nejaký nápadný skutok. Jej úctu nejako cirkev veľmi nešírila. A predsa ju na začiatku nášho storo-

čia rýchle spoznala celá svetová cirkev. Z jej života vieme veľmi málo. 24. mája 1900 ju vtedajší pápež vyhlásil za svätú. Životopisné anály svätých ju vedú v evidencii ako „sväticu nemožných záležitostí“. Táto charakteristika ukazuje na jej veľké hrdinstvo, ktorým svätá Rita plnila svoje každodenné povinnosti. Z viery žijúca svätica so skromnou vernosťou pokojne prijímala všetky „všedné dni“. V každom prejave a udalosti svojho života videla dar Boží.

Opravdivé hrdinstvo kresťanských čností sa prejavuje vo vernosti v malých veciach. Svet, život sa skladá z veľa maličkostí, ale nie je maličkosťou. Keď každú svoju povinnosť konáš s vernosťou poriadneho sluhu, ktorý vie, že talent, schopnosť, um, ruky, tvoje hmotné prostriedky, tvoja starostlivosť o dobro vlastnej rodiny, o ich dobrú kresťanskú výchovu a dobrý príklad, ktorý dávaš svojim blížnym statočným plnením svojich ľudských aj kresťanských povinností, považuješ za dar Boží, s ktorým musíš hospodáriť podľa vôle Božej a tak kráčať v šľapajách svojho Majstra po „malej ceste“, po tejto iste a bezpečne dôjdeš k svojmu cieľu. „Tesná je však brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú“ (Mt 7,14). Či nechceš aj ty patriť medzi tých málo verných?

Svätý Ján Zlatoústy, keď uvažuje nad slovami Ježiša Krista: „Po tom vás poznajú, že ste moji učeníci, keď sa budete navzájom milovať“ (Jn 13,35), sa pýta: „Povedz, po čom ťa poznajú? Vari po tom, že mŕtvych kriesiš, malomocných liečiš a diablov vyháňaš? Veruže nie, ale keď sa budete milovať.“ Vernosť v maličkostiach pramení z veľkej lásky. A láska „všetko vie zniesť, všetko verí, všetko dúfa, všetko pretrpí“ (Kor 13,7), preto ona je schopná všetky nám zverené talenty rozmnožiť k spokojnosti nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

KATECHÉZA **Homília na 34. nedeľu v roku A**
pripravil: Podbrezovsky

Slávnosť Krista Kráľa

Milí veriaci!

Pápež Pius XI. vydal okružný list, ktorým sa rozhodol pre celú cirkev zaviesť sviatok Krista Kráľa. KRISTUS je KRÁĽOM nielen preto, že je dokonalý a prevyšuje všetko stvorenie, ale je kráľom preto, lebo má božskú moc. Je Kráľom nad rozumom ľudí, lebo On je tá Pravda, ktorú veriaci hľadajú. Je Kráľom nad vôľou ľudí, lebo Jeho vôli sa musia všetci podrobiť. Je Kráľom nad ľudským osudom, lebo každého zahŕňa svojou láskou.

Celé stvorenie mu je podrobené. Kristovo kráľovstvo neohrozuje iných, nenarušuje zvrchovanosť štátov. Každá pozemská vláda a moc sa mu musí zodpovedať. Kristovo kráľovstvo sa vzťahuje na celý vesmír, na všetky národy všetkých čias i na každého jednotlivca. Dnešný, moderný človek reaguje na takéto chápanie kráľovstva chladne a kriticky. Pýta sa: vedeli teológovia, ktorí spolupracovali na encyklike, ako sa dnes žije?

Bratia a sestry, hlava cirkvi veľmi dobre uvážila svoj postoj k svetu, ale i k Bohu! Aj voči technike a vynálezom! Aj dnešná cirkev zaujala na poslednom koncile svoj postoj k svetu i k Bohu. Cirkev vedená Petrovým nástupcom vie, čo je hlavné a čo podradné, čo večné a čo pominuteľné. Preto šíri do celého sveta i dnes myšlienku o Kristovom kráľovstve pravdy a života, svätosti a milosti, spravodlivosti, lásky a pokoja.

Je iba jeden fakt, ktorý sa prieči Kristovmu kráľovstvu - neochota uznať Božiu autoritu. Služobníkovi mamonou sa zdá byť Kristus Kráľ najopustenejší z opustených, najbezmocnejší z bezmocných. My, kresťania, sa búrime proti Kristovi Kráľovi každým úmyselným ťažkým hriechom. A kto z nás sa ešte nedopustil žiadneho hriechu?

Pápež Pius XI. poznal svet aj zmýšľanie ľudí. Už ako mladý kňaz bol svedkom prudkých útokov proti cirkvi. Boh ho viedol cestou, na ktorej ho pripravoval na úlohu najvyššieho Pastiera tejto cirkvi. Málokto vie, že bol húževnatým horolezcom - vystúpil na alpské končiare Matterhorn a Monte Rosa (4633m.n.m.). Ako pápežský nuncius si rád zašiel do uhoľných baní v Hornom Sliezsku. Keď sa stal milánskym arcibiskupom, cítil okolo seba prudké tempo moderného veľkomesta, ale poznal aj jeho biedu. Máloktorý štátnik udržiaval také čulé styky s hlavami štátov a politikmi ako on, keď sa stal pápežom. Bol teda skúseným mužom a vedel, aké víry zmietajú svetom. Poznal aj liek pre chorý svet, jediný liek: Krista!

Do celého sveta hlásal, že pohnútkou konania ľudí nemá byť na prvom mieste hospodárstvo, priemysel, vojenská moc, egoizmus, ale v prvom rade treba, aby sa všetci riadili Kristovou láskou. Toto mal na mysli pápež, keď zaviedol sviatok Krista Kráľa. Nepochopenie tejto myšlienky sa prejavilo aj takou strašnou ranou pre ľudstvo, ako bola druhá svetová vojna.

Mnoho by sa dalo hovoriť o tom, ako ľudí sklamaných prázdnotou života, zachytila zrazu skrytá túžba po Kristovi. Včera a predvčerom ešte odsúvali kresťanské náboženstvo ako rozprávku - a zrazu vytriezveli, v plnom rozsahu pocítili, že okrem Krista niet inej cesty k pokoju a ku šťastiu.

Cirkev, ktorú človek hľadá a ktorej nájdenie ho robí šťastným a spokojným, to nie je nejaká náboženská organizácia, alebo spolok, kde sa počúvajú kázne a prednášky. Cirkev, to nie sú len kňazi, biskupi a pápež. Čo človek hľadá, to je Kristus. Lebo cirkev to je vlastne Kristus, žijúci naďalej vo svete. My kresťania sme jeho tajomným telom a naším prostredníctvom sa Kristus zjavuje ostatným ľuďom. Od Krista môžeme odpadnúť, ale pamätajme si, že potom ostaneme suchým konárom.

Svetozár Hurban Vajanský napísal román „Suchá ratolesť“ o Slovákovi, čo zradil svoj národ a stal sa suchým konárom. Kristus sleduje človeka - hriešnika po jeho krkolomných cestách a vytrvalo ho volá k životu milosti. Proti Kristovi možno aj bojovať, ale On aj vtedy zápasí o dušu hriešnika. Blažené sú víťazstvá, ktoré Kristus Kráľ nad nami dosiahol a blažené sú porážky, ktoré sme my s boji proti nemu utrpeli. „Ó, blažená vina, ktorá si zaslúžila takéhoto vznešeného kráľa - Vykupiteľa!“

Kristus vedel dať učenému Nikodémovi jasnú odpoveď na otázky všetkých, ktorí majú zodpovednosť za dobro mnohých. On môže spôsobiť, aby sa náš rozoštvaný a krivdami naplnený svet zmenil na milú vlasť pre

všetkých obyvateľov zemekruhu.

Kráľovstvo Krista Kráľa nie je z tohto sveta - nenájdeš ho na žiadnej mape. Ale je to najlepšie kráľovstvo, pretože má najlepšieho a najmúdrejšieho kráľa. KTO CHCE, môže do jeho kráľovstva patriť. Kto tam môže patriť? Každý, komu kraľuje Pán Boh sám. Ten, komu nekraľuje lenivosť, keď má ísť po drevo alebo na nákup. Ten, komu nekraľuje maškrtnosť, keď sa má rozdeliť s čokoládou, komu nekraľuje pohodlnosť, keď sa má učiť. Komu nekraľuje nezáujem, keď je niekto v tiesni....

Áno, takéto obyčajné veci budú potom rozhodovať a vlastne už teraz rozhodujú. Nemôžeme to pochopiť, ako je to možné, ale Pán Ježiš, ako HO poznáme, vždy hovoril len pravdu. Môžeme mu preto pokojne dôverovať aj dnes.

Ľudia, ktorí sa v živote mnohokrát sklamali, bývajú nedôverčiví, pochybujú. Takéto skeptické myšlienky môžu víriť aj v hlave nábožného kresťana. Priznajme sa sami, že keď nás zaujme trpká myšlienka, povieme si: verím v Krista, Víťaza nad smrťou, Kráľa neba i zeme. Myšlienka z dnešného druhého čítania je silou, ktorá vedie bezpečne do neba. „On nás miluje a svojou Krvou nás oslobodil od hriechov. Urobil z nás kráľovstvo kňazov pre svojho Boha a Otca“ (Zjv 1, 5-6). Amen.

V Spišskej Kapitule sa 3. novembra rozlúčili so zosnulým spišským diecéznym biskupom

Mons. Štefanom Sečkom

V Spišskej Kapitule sa rozlúčili so zosnulým spišským diecéznym biskupom Mons. Štefanom Sečkom.

Zomrel minulý týždeň vo veku 67 rokov v nemocnici v Levoči (28. 10. 2020). V Katedrále sv. Martina slúžil pohrebnú svätú omšu za účasti najbližšej rodiny, kňazov a viacerých biskupov bratislavský arcibiskup metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský. Naživo ju priniesli TV LUX a Rádio LUMEN. Po svätej omši bude telo zosnulého biskupa pochované na cintoríne na Kapitule.

"Zomrel biskup Kristov služobník, správca Božích tajomstiev a otec všetkých veriacich v tejto diecéze. Je prirodzené, že máme žiaľ, tak sám Ježiš žialil a plakal, keď mu zomrel priateľ Lazár. Ale tento smútok nám pomáha prekonávať Veľkonočná viera. Veď v biskupovi obklopenom jeho kňazmi a veriacimi je uprostred nás prítomný sám náš Pán Ježiš Kristus večný Veľkňaz. On sám totiž službou biskupa ustavične ohlasuje Evanjelium a veriacim udeľu-

snímka: Martin Magda

je sviatosti viery. On sám nás múdrosťou a rozvahou biskupa pozemskou púťou vedie do večnej blaženosti. Nábožne a s touto vierou sa zúčastnime na pohrebných obradoch a obetujme svätú omšu a sväté príjímanie za zosnulého otca biskupa Štefana, aby sa čím skôr dostal do spoločenstva svätých apoštolov v nebi. Zjednoťme sa s celou Cirkvou v spoločnej modlitbe za jeho spásu," povedal v úvode pohrebnej svätej omše arcibiskup Zvolenský.

"Zomrel otec a dobrý pastier tejto Bohom milovanej Spišskej diecézy. Vrátil sa do domu nebeského Otca v čase, ktorý je kruto poznačený pandémiou a prísnymi reštrikciami. Vstúpil do večnosti v období, kedy naozaj všetci spomíname a s modlitbou vysielame k Bohu naše a prosby za našich blízkych zosnulých. A keďže pre mnohých z nás sa aj biskup Štefan Sečka stal blízkym a milovaným človekom, chceme našou modlitbou a účasťou na tejto Eucharistii i pohrebných obradoch vyjadriť Bohu vďaku za jeho život a službu kňaza i biskupa," uviedol v homílii košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober. Pripomenul jeho "životnú púť" a úlohy, ktoré mu počas nej boli zverené. "Z lásky ku Kristovmu krížu vedel náš Štefan úprimne milovať i odpúšťať," pripomenul. Poďakoval všetkým, ktorí stáli pri biskupovi Štefanovi v posledných mesiacoch života. K slovám vďačnosti a pozdravom pridal i kondolenciu slovenského kardinála Jozefa Tomka.

PLNÉ ZNENIE homílie košického arcibiskupa metropolitu Mons. Bernarda Bobera

„Zomrel otec a dobrý pastier tejto Bohom milovanej Spišskej diecézy. Vrátil sa do domu nebeského Otca v čase, ktorý je kruto poznačený pandémiou a prísnymi reštrikciami. Vstúpil do večnosti v období, kedy naozaj všetci spomíname a s modlitbou vysielame k Bohu prosby za našich blízkych zosnulých. A keďže pre mnohých z nás sa aj biskup Štefan Sečka stal blízkym a milovaným človekom, chceme našou modlitbou a účasťou na tejto Eucharistii i pohrebných obradoch vyjadriť Bohu vďaku za jeho život a službu kňaza i biskupa.

Na chvíľu si zaspomínajme a pripomeňme si jeho životnú púť, ktorá sa začala v početnej rodine v Spišskom Štvrtku. Po kňazskej vysviacke v roku 1976 bol kaplánom v Spišskej Novej Vsi a v Dolnom Kubíne. Neskôr sa stal správcom farnosti v Liptovských Revúcach. Do dnes tam na neho spomínajú ako na horlivého kňaza. Po Nežnej revolúcii dostal náročnú úlohu, stal sa vicerektorom tunajšieho kňazského seminára a spolu s vtedajším rektorom Jozefom Jarabom sa podujali na obnovu celej štruktúry a budov pre interdiecézny seminár Spiš - Košice - Rožňava.

Štefan bol veľmi usilovný a húževnatý. A dá sa povedať, že pre seminár obetoval svoje zdravie. Práce viedol nielen počas akademického roka, ale i počas prázdnin spolu s farnosťami s troch diecéz. Žil naplno zo seminárom i s každým bohoslovcom. Na tie roky preplneného seminára mnohí radi spomínajú. On poznal všetkých po mene, lebo mal perfektnú pamäť. Pre jeho vernosť a disponibilitu ho Pán ho v roku 2002 znovu zavolal po mene. A Štefan nezutekal pred novou výzvou, prijal biskupské svätenie a s tým spojenú aj službu. Spolu s pomocným biskupom Andrejom Imrichom bol najbližším spolupracovníkom už zosnulého biskupa Františka Tondru. Je treba vyzdvihnúť ich korektné vzťahy a veľkú dôveru, keď bol poverený majetkovo-ekonomickými záležitosťami diecézy, ktoré už predtým mohol okúsiť v úlohe vicerektora seminára. Deväť rokov sprevádzal a podporoval službu biskupa Františka, až kým sám neprevzal tento náročný úrad 10. septembra 2011. Boli sme toho svedkami.

Dnes, keď sa po deviatich rokoch v úlohe diecézneho biskupa ukončila jeho pozemská púť, chcem sa mu za nás všetkých poďakovať za vernú službu a prácu, ktorú vykonal pre dobro Spišskej diecézy a celej Cirkvi na našom Slovensku. Ďakujeme mu za jeho nasadenie v rámci Konferencie biskupov Slovenska - v ekonomicko-právnej komisii i Rade pre pastoráciu v zdravotníctve. Okrem toho mu patrí uznanie i vďačnosť za vedenie a prezídium Slovenskej katolíckej charity a predsedníctvo Subkomisie KBS pre bioetiku. Je toho naozaj dosť, čo si jeden biskup berie na svoje plecia, okrem vedenia vlastnej diecézy.

Niekedy sa to javí tak, že v úlohe biskupov sme permanentne zavalení povinnosťami, byrokraciou a štruktúrami. Preto sa aj sám seba niekedy pýtam, čo znamená byť biskupom dnes? Myslím, že v podstate to isté, čo včera a to isté, čo zajtra. Pre odpoveď nemusíme chodiť ďaleko. V dnešnom druhom čítaní svätého Petra apoš-

tola z Prvého listu sa píše: "Slúžte si navzájom ako dobrí správcovia mnohotvárnej Božej milosti. A keď niekto slúži, tak len z moci, ktorú uštedruje Boh." Teda byť biskupom znamená slúžiť z poverenia a misie Ježiša Krista. Kristus nás povoláva i posiela. Byť biskupom či kňazom znamená byť v jeho službe, zjednotení s ním a jeho duchom, nie s duchom tohto sveta. Vernosť Bohu a jeho láske je podstatnou črtou našej služby. A vernosť sa v tejto službe vyžaduje až do konca. Preto nám v dnešnom Evanjeliu Ježiš pripomína: "Blažení sluhovia, ktorých Pán nájde bedliť, keď príde". Úspešnosť služby biskupa teda nezávisí od vonkajších kritérií tohto sveta. Pán všetko zhodnotí, keď príde a zaklope. Boh má inú logiku, iné kritériá. Nie obľúbenosť u ľudí, lacný populizmus, ale jedine súlad vlastného života slov i skutkov so slovami i skutkami Ježia Krista, ktorý hlásal Božie slovo vhod či nevhod, je rozhodujúci pre našu službu. Nielen ohlasovať a pracovať pre Evanjelium, ale aj trpieť pre neho, to je súčasť biskupskej služby. Nesmie to vyznieť ako sebaľútosť. Svatý Josemaría Escrivá v tejto súvislosti poznamenáva, že biskup a kňaz musí žiť s radosťou ani jeden deň bez kríža. Teda s radosťou každý deň počítať s krížom. Veď v biskupskej službe je veľa slnečných dní, naplnených, niekedy preplnených radosťou a citeľnou podporou zhora od Boha i zdola od kňazov a veriacich medzi ktorými žijeme. Skôr nech je to chápané ako reálny pohľad na službu biskupa bez namýšľaného martýria či honorov, uctievania a okiadzania. No pravda je taká, že náš zosnulý spolubrat, biskup Štefan, zavŕšil svoju službu

snímky: Martin Magda

v posledných rokoch nesením ťažkého kríža v podobe podlomeného zdravia. Aj keď o tom nehovoril, lebo nerád rozprával o sebe, predsa v poslednom čase bolo na ňom vidieť, že mal veľké bolesti, ktoré statočne znášal. Iste aj táto skúsenosť formovala jeho srdce vo veľkej empatii voči chorým a hendikepovaným, ktorých nikdy neobchádzal. Tiež sa vedel vžiť do neľahkého vžiť do neľahkého života ľudí na okraji spoločnosti a zvlášť Rómov, ktorým sa vedel prihovoriť a pre ktorých vytvoril skupinu kňazov, aby sa im systematicky venovali. A nielen bolesti tela, ale aj starosti v službe znášal veľmi trpezlivo. Biskup Štefan bol človekom rozvahy. Jeho najbližší spolupracovníci potvrdzujú, že nikdy neriešil veci unáhlene, usiloval sa najskôr spoznať problém, pochopiť všetky skutočnosti, nechával si čas na dôkladné premyslenie, a potom vyšiel s riešením. Niekomu sa pri tom mohlo zdať, že je príliš pomalý, no nebolo tomu tak. Práve tá jeho rozvaha mu neraz pomohla, že sa v riešeniach a v rozhodnutiach, ktoré musel vydať, nepomýlil. Tak sa do poslednej čiarky naplnilo jeho biskupské heslo "Crux Christi perficiat nos" (Kristov kríž nech nás zdokonalí).

Z lásky ku Kristovmu krížu vedel náš Štefan úprimne milovať i odpúšťať. Pri vykonávaní úradu diecézneho biskupa sa stretával s ľuďmi, ktorí vystupovali aj proti Cirkvi a aj proti nemu osobne. Nebolo ľahké čeliť takýmto situáciám. Vtedy sa vnútorne stotožnil so svojim patrónom svätým Štefanom, diakonom a mučeníkom, keď ho kameňovali a on sa modlil. Práve tento postoj mu vždy pomáhal zachovať si vnútorný, ale

snímky: Martin Magda

aj vonkajší pokoj, a potom múdro čeliť problémom. A pritom všetkom sa usiloval o to, aby na prvých miestach jeho záujmu boli jeho kňazi. Pravidelne vizitoval svoje farnosti, a tak verne napĺňal závery diecéznej synody. Mal veľmi rád kňazov, a snažil sa im pomáhať a chrániť ich, keď boli neprávnom osočovaní. Keď sa v jednom prípade vraj niekto veľmi hanlivo vyjadroval o jeho kňazovi, Štefan ho napomenul a povedal mu: "Nikto, opakujem nikto nebude urážať mojich kňazov." Taký bol a takto si ho pamätáme.

Ja osobne som mal Štefana veľmi rád. Bol mojím sufragánom. Práve jeho ľudskosť a bezprostrednosť nás spájala. Obdivuhodná bola jeho spoločenská povaha. Kdekoľvek prišiel, ihneď zapadol do prostredia. Medzi deťmi bol ako dieťa, medzi mladými bol tínedžerom. S dospelými aj s neveriacimi vedel komunikovať tak, že si ich hneď získal. A pri starších ľuďoch sa správal ako jeden z nich. Mal dar komunikovať a aj ho správne využíval. A je tu ešte jedna vec v jeho službe, ktorá stojí za to, aby bola vyzdvihnutá. Napriek tomu, že mal množstvo skúseností a poznal život, dával veľa priestoru, aby sa v živote diecézy realizovali aj mladí kňazi a mladí ľudia. Práve tým, že zveroval dôležité úrady a povinnosti aj mladým kňazom, skvalitnil riadenie diecézy. A tešilo ho, keď sa veci darili, aj vďaka tomu, že mal odvahu zveriť úlohy mladším. Dnes, keď Bohu ďakujeme za to, že nám ho dal, chcem sa za nás všetkých poďakovať aj tým ľuďom, ktorí s ním zdieľali svoj život a spolupracovali s ním v jeho poslaní. Predovšetkým čer-

snímky: Martin Magda

stvý pomocný biskup Janko Kuboš a emeritný pomocný pán biskup Andrej Imrich boli pripravení pohotovo reagovať a prevziať na seba bremeno pastoračnej práce, hlavne v čase, keď Štefan už fyzicky nevládal. Vďaka patrí členom biskupskej kúrie, najbližším spolupracovníkom a sestrám z Kongregácie Milosrdných sestier Svätého kríža, za pomoc a ochotu každodenne pomáhať pri vedení diecézy a pri vytváraní pocitu domova a bezpečného zázemia. V prejave vďačnosti nechcem zabudnúť ani terajšieho osobného tajomníka, duchovného otca Patrika, ktorý sa v posledných mesiacoch stal Štefanovým osobným a viditeľným anjelom strážnym. Ďakujeme Patrik. Ďakujeme za lekársku a zdravotnú starostlivosť, z tohto miesta vedeniu levočskej nemocnice, kde biskup Štefan strávil veľa dní a kde nakoniec aj naposledy vydýchol.

K týmto slovám vďačnosti a pozdravom kondolencie sa pripája aj náš pán kardinál Jozef Tomko. Všetkých vás srdečne pozdravuje a spomína na Tatry, na Spiš a túto katedrálu s veľkým nadšením a povzbudením. Drahí bratia a sestry, pastier a biskup, náš milovaný Štefan už zakončil už svoju pozemskú púť na chválu Kristovho mena a je už vo večnosti. Nebeská Matka, Panna Mária Levočská ho už privádza k svojmu Synovi a prosí, aby Ježiš zahojil to, čo bolo slabé a zranené na jeho duši. A teraz sme na rade my. Snažme sa tak, ako on, zanechať po sebe na tejto zemi viditeľnú stopu lásky, obety a vernosti. Amen.

Zdroj: Prepis TK KBS

- - - - - -

Medzi koncelebrantmi boli prítomní prešovský arcibiskup metropolita Ján Babjak SJ, obaja domáci biskupi - diecézny administrátor Spišskej diecézy Mons. Ján Kuboš a emeritný biskup Andrej Imrich - i ďalší členovia slovenského biskupského zboru západného i východného obradu. V závere smútočnej liturgie zazneli príhovory. Zaznel telegram, ktorý poslal v mene Svätého Otca Františka k úmrtiu biskup Štefana vatikánsky štátny sekretár kardinál Pietro Parolin. Prihovoril sa aj prešovský arcibiskup metropolita a predseda Rady hierarchov Gréckokatolíckej cirkvi sui iuris na Slovensku Mons. Ján Babjak, bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský a diecézny administrátor Spišskej diecézy Mons. Ján Kuboš, ktorý okrem poďakoval prečítal aj niekoľko slov z testamentu zosnulého biskupa Sečku. Po svätej omši telo zosnulého biskupa pochovali na cintoríne na Kapitule, ako si to sám prial. Pohrebnú svätú omšu z Katedrály sv. Martina prenášali v priamom prenose Televízia LUX a Rádio LUMEN.

Životopis Mons. Štefana Sečku

Mons. Štefan Sečka sa narodil 6. júla 1953 v Spišskom Štvrtku. Základnú školu absolvoval v rodnej obci a ukončil ju v roku 1968. Po maturite v roku 1971 na SVŠ v Spišskej Novej Vsi, pokračoval v štúdiu na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Za kňaza bol vysvätený 6. júna 1976 bol v Bratislave Mons. Júliusom Gábrišom.

Po kňazskej vysviacke v rokoch 1976-1978 absolvoval základnú vojenskú službu. V októbri 1978 nastúpil za kaplána do Spišskej Novej Vsi. Od 1. októbra 1980 bol kaplánom v Dolnom Kubíne. Prvého marca 1984 sa stal správcom farnosti v Liptovských Revúcach. Od roku 1980 pracoval v diecéznej Katechetickej komisii na príprave Katechizmu pre základné školy.

Prvého mája 1990 bol menovaný za vicerektora - ekonóma obnoveného Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí, kde pôsobil až do roku 2002. Pracoval v Presbyterskej rade a Kolégiu konzultorov, v Diecéznej i Slovenskej liturgickej komisii. Okrem služby ekonóma Kňazského seminára prednášal pedagogiku a katechetiku.

V roku 1992 mu Svätý Otec Ján Pavol II. udelil titul Monsignor. V rokoch 1995 - 1997 pokračoval v postgraduálnych štúdiách na Katolíckej univerzite v Lubline (PL), kde dosiahol licenciát teológie (ThLic). V rokoch 1997 - 2000 pokračoval v doktorandskom štúdiu, ktoré zavŕšil doktorátom teológie (ThDr.), a PhD, na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Téma dizertačnej práce bola Starostlivosť Cirkvi o mládež - výchova k zrelej viere (Náboženská skúsenosť stredoškolskej mládeže.)

V roku 2001 bol Mons. Sečka menovaný za garanta pre Pedagogiku a Katechetiku v Programe vzdelávania kňazov Spišskej diecézy.

Svätý Otec Ján Pavol II. menoval 28. júna 2002 Mons. Štefana Sečku za spišského pomocného biskupa s titulom cirkvi Sita. 27. júla 2002 bol konsekrovaný za biskupa v Katedrále sv. Martina v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule. Hlavným konsekrátorom bol vtedajší diecézny biskup Mons. František Tondra, spolukonsekrátormi boli: Mons. Józef Henryk Nowacki, vtedajší apoštolský nuncius v SR, a Mons. Alojz Tkáč, vtedajší košický arcibiskup. Prvého augusta 2002 bol menovaný za generálneho vikára.

V novembri 2002 bol KBS ustanovený za prezidenta Slovenskej katolíckej charity. V roku 2003 bol menovaný KBS za predsedu Rady pre pastoráciu v zdravotníctve a v Slovenskej katolíckej charite, ako aj v Komisii pre klérus - Subkomisii pre permanentnú formáciu. Pôsobil ako odborný asistent na Katedre katechetiky a pedagogiky na Katolíckej univerzite, Teologickej fakulte, Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí. Štvrtého augusta 2011 bol Svätým Otcom Benediktom XVI. vymenovaný za spišského diecézneho biskupa. Úrad kánonicky prevzal 10. septembra 2011.

Jeho biskupským heslom bolo “Crux Christi perficiat nos” (Kristov kríž nech nás zdokonalí).

27. 7. 2014 - Rozhovor pri sv. Anne; snímka: M. Magda

Iba s Bohom všetko zvládneme

Čo je toto za rok? Čo sa to porobilo s celým svetom? Také a podobné vety isto aj vy počúvate v posledné dni a mesiace od svojich priateľov, známych, rodiny. A celé to je akosi ponorené v atmosfére strachu a beznádeje. Už v knihe Genesis (porov. Gen 3,8) sa stretávame so strachom. Keď prví ľudia zhrešili, skryli sa pred Bohom, pretože sa báli. Báli sa seba, Boha, diabla, svojej minulosti, budúcnosti, atď. Strach odvtedy preniká ľudské dejiny. Strach bol dôsledkom hriechu a pretrhnutia priateľstva s Bohom a v tomto narušenom vzťahu človek nadobúdal falošné predstavy o Bohu, mohutne podporované otcom lži, diablom.

Kto si myslí, že dokáže vzdorovať diablovi sám, je na veľkom omyle. Iba s Kristom máme istotu, že ho premôžeme, že nás strach, nenávisť neprevalcujú úplne. A áno, zvlášť v tejto dobe, ktorá je strachom, beznádejou a neláskou, priam presiaknutá.

22. októbra sme si v liturgickom kalendári spomínali na svätého Jána Pavla II. Vari to bola náhoda, keď prvé slová, ktoré v svojom pontifikáte povedal, boli „Nebojte sa!?“ Nie, nebola to náhoda, to takto cez neho prehovoril Duch Svätý. Bolo to povzbudenie, určené všetkým ľuďom, aby premáhali strach. Moc Kristovho kríža a jeho zmŕtvychvstania je predsa najväčšia, väčšia než akékoľvek zlo. Pápež vyzval človeka, aby sa nebál. A aj dnes, keď žije v sláve Boha, oroduje za nás a iste nám chce povedať to isté: Nebojte sa! Aj keď vo svete zúri pandémia a chaos. Boh je pri vás.

Ale dnes ľudia uveria všeličomu, čo čítajú na internete, ale nedôverujú Bohu. Preto je tak veľa nepokoja. Vari to, čo je od Boha, môže šíriť strach, nepokoj ba až nenávisť? V nedeľu na sviatok Všetkých svätých sme v evanjeliu mohli čítať aj tieto Kristove slová: „Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.“

Nech sa každý zamyslí nad sebou samým, čím si napĺňa svoju dušu. Áno, aj to, čo zdieľa na internete, ako sa prezentuje, čomu verí, ako sa vyjadruje, ako odsudzuje, aké robí závery, z čoho sa dokáže vysmievať. Ježiš nás vystríha, keď hovorí. „Všimnite si, čo počúvate, akou mierou meriate vy, takou Vám bude namerané“... (porov Mk 4, 24). Ježiš nikdy nehovoril len preto aby hovoril, ale hovoril tak, ako chce Boh. Zovrelo mi srdce, keď som videla video s malým chlapcom, ktorý okrem vulgarizmov volá po smrti človeka (vládneho politika), čím je toto dieťa živené od svojho útleho detstva, čo bude ovocím takejto výchovy? Isto ste sa na to aj vy pýtali, keď ste to videli.

Zvláštnosťou blahoslavenstva o šíriteľoch pokoja je to, že ono nám nehovorí, akými máme byť, ale čo máme robiť. Ježiš upozorňoval aj svojich učeníkov, aby boli nositeľmi pokoja, aby sa vedeli ovládať, keď ich niekde s evanjeliom neprijmú. Snažme sa zo všetkých síl o nadobudnutie pokoja, zvlášť v tejto dobe pandémie. Pokoj nadobudnime najprv v srdci, lebo srdce má byť miestom pokoja. Pokojný človek je človekom s veľkým srdcom. Naopak, človek, ktorému chýba pokoj, je často závistlivý, neustále zápasí o duchovné prežitie. Taký človek sa snaží iného pokoriť, ponížiť, pohŕda ním a teší sa z jeho nedostatkov. To všetko je ovocím jeho ducha.

Ako prvý dar, ktorý dal Ježiš Kristus učeníkom po svojom zmŕtvychvstaní, bol práve pokoj, keď povedal. „Pokoj Vám!“ A ďalej im hovorí o udelení výsady odpúšťať hriechy. A práve v tom najzákladnejšom rozhodnutí spočíva základ pokojnej duše. Svätý apoštol Pavol nás o to oduševnene prosí, keď v svojom liste píše: „Zmierte sa s Bohom“ (porov. 2 Kor 5, 20). Pravý pokoj dosiahneme len vtedy, keď sa zmierime s Bohom. Pokoj nám neprinesie pozeranie správ v televízii, pokoj nám prinesie Matka Božia, keď ju prosíme v ruženci... „Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych...“ a to 50-krát. V jednom zo svojich posolstiev Panna Mária hovorí: „Chcem Vám povedať, aby ste začali pracovať na svojich srdciach tak ako pracujete na poliach. Pracujte a meňte svoje srdcia, aby si vo Vašich srdciach urobil príbytok nový Boží Duch.“ Pokoj nadobudneme aj v spovednici, kde nás Boh objíme v svojom nekonečnom milosrdenstve.

Keď takto vnímame svojho Boha, vari nás môže táto doba, tieto ťažké dni boja s neviditeľným vírusom a strachom prevalcovať? Či nie je Boh nad tým všetkým?

Nezabudnime ani na sekundu, že Ježiš nám dáva tri obrovské nezaslúžené dary - vieru, nádej a lásku. Nikdy si ich nenechajme nikým a ničím vziať, ale snažme sa ich v tieto dni posilňovať, ako sa len dá. Buďme nositeľmi pokoja!

Mgr. Martina Gondová

Náš otec arcibiskup jubiluje

Vaša Excelencia, otec arcibiskup Bernard,

dovoľte nám, aby sme Vám v mene celej farnosti Víťaz na čele s naším duchovným otcom Marekom, ako aj redakcie farského časopisu Spektrum zo srdca zablahoželali pri príležitosti Vášho životného jubilea 70 rokov života.

Prijmite od nás prianie pevného zdravia, pokoja, lásky, sily viery ako aj životnej spokojnosti. Nech sila prúdiaca z kríža a ochrana Panny Márie, Matky kňazov sú Vašou každodennou posilou, odmenou a vďakou za všetko, čo ste počas svojho pôsobenia urobili a ešte isto, s vďakou Bohu, urobíte pre našu košickú arcidiecézu.

V duchu Vášho biskupského hesla vám vyprosujeme, aby Láska, o ktorej ľuďom hlásate, bola strhujúcou silou pre mnohých, lebo Ježiš je Láska.

Aby ste nám svojou poslušnosťou k Pravde dávali dobrý príklad, že poslušnosť je múr, cez ktorý diabol nemôže prejsť.

A napokon, aby ste nás neúnavne povzbudzovali v dôvere v nekonečné Božie milosrdenstvo v duchu Ježišových slov, že urobí všetko pre duše, ktoré mu úplne dôverujú.

Do Vašich ďalších požehnaných rokov v biskupskej službe Vám vyprosujeme mocnú ochranu Najvyššieho, milosť darov Ducha Svätého, istotu materinskej lásky a ochrany od Božej Matky Panny Márie, uisťujúc Vás, že stále ostávate v našich modlitbách.

S láskou, ďakujúc za Vaše požehnanie

veriaci farnosti Víťaz

Ahoj, deti!

stránku pripravila: Melánia Tkáčová

Síce sa nám jesenné prázdniny skončili a mohli sme si oddýchnuť, užiť si azda posledné teplé lúče slnka, mnohí z nás sa nevracajú naspäť do školských lavíc, ktoré zívajú prázdnotou, ale ostávajú doma a učia sa trochu inou formou. Aj keď sa nám tento mesiac zdá o trochu viac smutný, nemusí byť. Šírme naokolo radosť, lásku a hneď bude krajší. Poďme sa pozrieť, čo nás v novembri čaká.

Svätec mesiaca – sv. Alžbeta Uhorská (17. 11.)

Sv. Alžbeta Uhorská bola dcérou uhorského kráľa Ondreja II. Už ako štvorročnú ju sľúbili grófovi Ľudovítovi IV. Od malička mala vrúcny vzťah k Bohu a viere. Bola veľmi skromná, vedela sa zriekať svetských vecí a podporovala chudobných. Ľudovítova matka nemala Alžbetu rada a nechcela, aby si ju jej syn vzal, ale oni sa obaja navzájom podporovali v čnostiach a skutkoch lásky. Alžbeta často v noci vstávala k modlitbe a rozjímala nad tajomstvami viery. Spolu mali tri deti. V období veľkej biedy v krajine Alžbeta rozdávala zo zásob svojho hradu, ba postavila nemocnicu. Vlastnými rukami slúžila chorým a ošetrovala ich. Po smrti Ľudovíta odišla z hradu, založila nemocnicu sv. Františka z Assisi a tam žila v chudobe. Keď sa o tom dozvedel jej otec, dal po ňu poslať, ona však odmietla so slovami, že jej nič nechýba a je šťastná. Na jej hrobe sa stalo mnoho zázrakov.

11. november – sv. Martin

Sviatok sv. Martina je sviatkom svetiel. „Svetlo“ symbolizovalo premenu Martina vojaka na Martina dobrodinca, ktorý viac ako bojovať túžil pomáhať chudobným a biednym. Tento sviatok symbolizuje vnútorné svetlo, ktoré by každý z nás mal nosiť v sebe. Tak ako svätý Martin aj my by sme sa mali pomocou tohto svetla stávať lepšími.

17. november – Deň boja za slobodu a demokraciu

Je štátnym sviatkom, ktorý sa na Slovensku slávi ako Deň boja za slobodu a demokraciu. Tento dátum sa takisto spája s Medzinárodným dňom študentstva, ktorý bol vyhlásený Medzinárodným zväzom študentstva v roku 1941 v Londýne.

Úloha: Bludisko – nájdi správne cesty

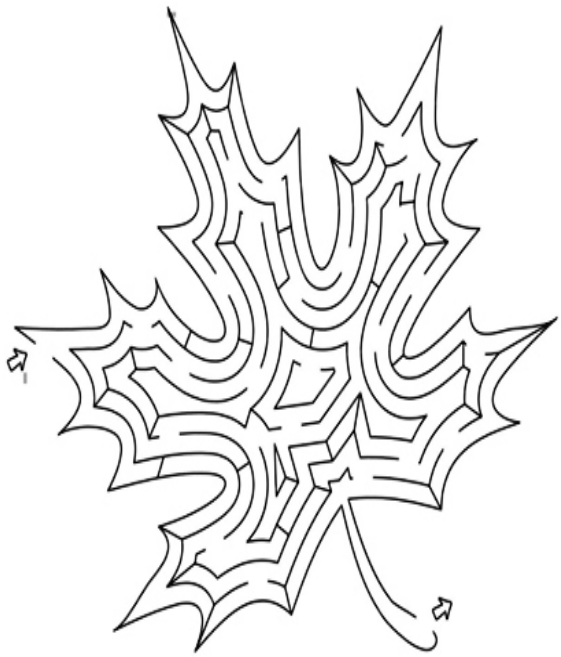

ÚVODNÉ MOTTO:
Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.
Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva.
Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijmú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

MÁŠ PROBLÉM...?

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

Dá sa veriť v reinkarnáciu?

Reinkarnácia je teória pochádzajúca z východných náboženstiev, napríklad hinduizmu, ktorá tvrdí, že kým ľudská bytosť dosiahne svoju dokonalosť, musí sa vrátiť na zem toľko ráz, koľko je potrebné, až kým sa úplne neočistí. Potom nastane definitívny koniec.

Niektorí tvrdia, že človek sa prevtelí do iného ľudského tela. Ďalší prichádzajú s tvrdením, že človek sa môže znovu narodiť aj ako zviera, najmä vtedy, ak jeho predošlý život nebol dobrý.

V súčasnej dobe mnoho ľudí verí a prijíma tieto teórie. A prečo ich nemôže prijímať katolík? Pretože katolík vie, že po troch dňoch v hrobe Pán Ježiš vstal z mŕtvych a verí v zmŕtvychvstanie. A ako hovorí svätý Pavol: „Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh aj tých, čo zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním“ (1 Sol 4,14).

Preto katolík verí na základe Božieho slova, že keď raz zomrie, okamžite prijme Boží súd. A jeho telesný život na tejto zemi sa končí. Viera v inkarnáciu vedie človeka k názoru, že nepotrebuje Spasiteľa, pretože prevteľovaním sa stáva svojím vlastným spasiteľom. Každý podľa svojich zásluh. Čím väčšia je námaha pri ich získavaní, tým ľahšie vraj človek dosiahne svoj záverečný cieľ.

Katolík naopak verí, že síce musí splniť svoju úlohu, ale potom bude nakoniec spasený nie skrze svoje vlastné zásluhy, ale vďaka zásluhám, ktoré nám získal Ježiš Kristus. Preto sa nechal pribiť nakríž a vytrpel také ukrutné umučenie.

Prečo priťahuje teória reinkarnácie toľkých ľudí?

Tieto teórie sa vyučovali dávno pred narodením Ježiša Krista. No v súčasnosti sú k nim priťahovaní zvláštnym spôsobom práve ľudia zo západu. Je to tým, že už neveria v Boha, v jeho lásku, v dobrú zvesť o spáse. A tak sa teória o reinkarnácii stala náhradou, odpoveďou na množstvo otázok, ktoré sa vynárajú v súvislosti so stratou viery v Boha. A toto je hlavný dôvod. Aj hnutie NEW AGE – NOVÝ VEK má vplyv na šírenie týchto teórií bez pochýb.

26. 7. 2016 - Krakow; snímka: M. Magda

Trampoty v manželstve

147. Rodičia, bráňme kresťanský hodnotový systém

Homosexuálna lobby chce pod rúškom tolerancie a boja proti homofóbii zničiť kresťanský hodnotový systém a nanútiť celej spoločnosti svoje perverzné postoje. LGBT a gender ideológia hlása jeden z najabsurdnejších názorov, že pohlavie má kultúrny charakter a každý človek ho môže zmeniť na základe svojich sexuálnych preferencií. LGBT ideológovia tvrdia, že homosexualita je vrodená, nie je možné odstrániť ju, ani sa z nej vyliečiť. Preto sa aktivisti tohto hnutia usilujú o to, aby bol homosexuálnym zväzkom udelený status manželstva a aby im bolo priznané právo na adopciu. Naopak, zjednotenie muža a ženy v manželstve pokladajú za „prežitok minulosti", ktorý treba zničiť.

Agresívna homosexuálna menšina chce svoju chorú ideológiu nanútiť celej spoločnosti. Musíme rozhodne brániť kresťanský hodnotový systém, ktorý je základom zdravej demokracie a nesmieme dovoliť, aby sexuálna výchova v školách, vrátane materských, presadzovaná LGBT a gender aktivistami, kazila morálku detí a mládeže.

Homosexuálna lobby propaguje LGBT a gender ideológiu, ktorá je súčasnou mutáciou marxizmu; znižuje ľudskú osobu na úroveň inteligentného zvieraťa, odmieta existenciu Boha a nesmrteľnej duše človeka. Podľa tejto ideológie všetko zlo pochádza z otroctva, ktoré priniesla kresťanská morálka a viera v Boha. Preto jej stúpenci tvrdia, že je potrebné úplne zničiť kresťanský hodnotový systém a Katolícku cirkev, aby neobmedzovali ľudské pudy a prístup k sexuálnym pôžitkom. Nenávisť voči Bohu, katolíckej cirkvi, kňazom a veriacim ľuďom sa nevídaným spôsobom prejavila už počas francúzskej revolúcie. Revolucionári, odmietajúc Krista a celý hodnotový systém, ktorý nám Spasiteľ odovzdal, v mene „rozumu" neobyčajne kruto vraždili kňazov, duchovenstvo i bežných katolíkov v regióne Vendée. Niekoľko desiatok rokov neskôr tvorca marxizmu Karl Marx vyhlásil, že náboženstvo je „ópiom ľudstva" a prameňom všetkého ľudského nešťastia, preto ho treba úplne zničiť. Podľa týchto Marxových pokynov sa riadil život v ZSSR, ale aj v iných krajinách, kde sa dostali k moci komunisti.

Aj dnes ateistickí radikáli bojujú za zničenie kresťanstva, pretože – ako tvrdia – len vtedy bude môcť ľudstvo naďalej existovať. Ľavicové a liberálne masmédiá sa snažia označovať veriacich ľudí za nebezpečných, mentálne zaostalých fanatikov a primitívov. Tvrdenie, že náboženstvo je najväčšou hrozbou ľudstva, svedčí o veľmi zlej vôli a pokúša sa sfalšovať historické fakty. Boli to pravé ateistické režimy, ktoré boli zodpovedné za každé masové vraždenie. Súčasní ateisti ignorujú obrovské množstvo kresťanov, ktorých marxisti zavraždili.

Ústredným znakom a symbolom gejskej revolúcie v Spojených štátoch amerických bola a je provokatívna neviazanosť. Akékoľvek snahy varovať homosexuálov pred análnym sexom boli pokladané za homofóbne a rasistické. V roku 2003 v USA zaznamenali už 523 442 úmrtí spôsobených ochorením AIDS. Väčšinou to boli mladí ľudia, ktorí používali homosexuálne praktiky.

Postoj Katolíckej cirkvi v USA bol jednoznačný. Biskupi vyzývali homosexuálov zanechať akúkoľvek neviazanosť a sexuálne abstinovať. Narazilo to na nenávistnú reakciu celej homosexuálnej komunity. Násilné činy a nenávisť voči Katolíckej cirkvi sa objavovali čoraz častejšie. Aj dnes sa homosexuálni aktivisti snažia vnútiť celej spoločnosti totálnu sexuálnu neviazanosť. Vystatovanie sa sexuálnymi preferenciami pokladajú za revolučné konanie. Radikálni homosexuáli tvrdia, že monogamné manželstvo a tradičná viacgeneračná rodina sú štruktúry, ktoré obmedzujú sexuálnu slobodu, preto odmietajú akékoľvek normy kresťanskej etiky.

Ak sa chceme riadiť láskou k ľuďom praktizujúcim homosexualitu, treba im hlásať Kristovu výzvu k obráteniu, pravdu o nekonečnom Božom milosrdenstve, povzbudiť ich, aby absolvovali terapiu a urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme im pomohli oslobodiť sa z toho diabolského otroctva a zachrániť ich od večného zatratenia.

Ježiš Kristus, žijúci a vyučujúci v Cirkvi, nás učí, že homosexuálne praktiky patria do najťažšej kategórie hriechov, pretože vedú k najväčšej tragédii, akou je strata spásy

Florencia 2019; ilustračná snímka: M. Magda

a večnosť v pekle. Vo Svätom písme čítame: „Nemýľte sa: ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani chlipníci, ani súložníci mužov, ani zlodeji, ani chamtivci, ani opilci, ani utŕhači, ani lupiči nebudú dedičmi Božieho kráľovstva“ (1 Kor 6,9-10). Pán Boh vo Svätom písme jednoznačne odsudzuje všetky homosexuálne praktiky a pokladá ich za hlboko nemorálne a neprirodzené. Katolícka cirkev nepretržite hlása: „Tradícia, opierajúc sa o Sväté písmo, ktoré predstavuje homosexuálne vzťahy ako veľmi závažnú zvrátenosť, vždy hlásala, že homosexuálne úkony sú svojou vnútornou povahou nezriadené.“ Sú proti prirodzenému zákonu. Zatvárajú totiž pohlavný úkon pred darom života. Nepochádzajú z opravdivého citového a sexuálneho dopĺňania sa. „V nijakom prípade ich nemožno schvaľovať“ (KKC 2357). Preto je každá snaha morálne schváliť homosexuálne zväzky konaním proti Božiemu zákonu.

Najnovšie výskumy amerických vedcov potvrdzujú, že neexistuje jediný gén homosexuality a preto tvrdenie, že homosexualita je vrodená, nemá nijaký vedecký základ. Pán Boh nás stvoril ako heterosexuálov. Homosexuálna orientácia je psychickou deviáciou získanou negatívnym vplyvom prostredia.

MUDr. Blažej Vaščák

MODLITBA ZA SLOVENSKO

Všemohúci Bože, Otče, tvoj Syn nás uistil, že ak ťa budeme o niečo spoločne prosiť v jeho mene, splníš našu žiadosť. Obraciame sa na teba v našej núdzi a utrpení, spôsobenými pandémiou a prosíme ťa o záchranu tela i duše chorých, o múdrosť, silu a lásku pre všetkých, čo sa o nich starajú, o nádej a dôveru pre tých, čo sa cítia ohrození, o rozvážne, starostlivé a spravodlivé riešenia pre tých, čo majú politickú zodpovednosť v rozličnom stupni. Pomáhaj nám, aby sme si uvedomovali, že sme chorí a ohrození nielen na tele, lež aj duchovne a morálne. V srdciach mnohých vyhasla láska k tebe i k blížnemu, stali sme sa sebeckými, bezohľadnými, dali sme sa zotročiť mamonou a nemravnosťou. Vlej do našich otupených a zaslepených sŕdc jas pravdy a lásky tvojho Ducha; daj nám poznať v čom sa nám treba zmeniť a posilňuj nás, aby sme sa k tomu aj úprimne a vytrvalo odhodlali. Predkladáme ti tieto naše prosby aj na príhovor Sedembolestnej Matky tvojho Syna, ktorú si nám dal za patrónku. S jej pomocou sa chceme stávať jedni pre druhých bratmi a sestrami a tvojimi synmi a dcérami. Dôverujeme aj v príhovor našich vierozvestcov, svätých Cyrila a Metoda, ako aj ich pokračovateľa z nášho ľudu, svätého Gorazda. Nech nám vyprosujú uvedomenie si veľkého daru viery a krstu a ochotu snažiť sa žiť kresťansky v našej dobe. O to všetko ťa prosíme skrze tvojho Syna, ktorý sa za nás obetoval, vstal z mŕtvych a s tebou žije a kraľuje na veky vekov. Amen.

Konferencia biskupov Slovenska

Manuál návštevy kostola

• **Krsty, sobáše a pohreby sa vysluhujú v kostole** s obmedzením, 1 osoba na 15 m2 (**Víťaz 37** ľudí a **Ovčie 28** ľudí). Vonku nie je počet limitovaný, je nutné dodržiavať 2 m rozostupy.

• **Kostol je otvorený iba pre súkromnú modlitbu.** Počet prítomných v jednom okamihu nesmie prekročiť jednu osobu na 15m2 plochy chrámu.

• **Svätá spoveď s obmedzením, 1 osoba na 15 m2** (**Víťaz 37** ľudí a **Ovčie 28** ľudí). Každú pol hodinu je rozdávanie sv. prijímania.
Pri vstupe je potrebné sa preukázať potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo negatívnym výsledkom antigénového testu.

• **Návšteva chorého** v domácnosti iba na požiadanie, v nevyhnutných prípadoch.

• **Platí dišpenz** od povinnej účasti na bohoslužbách v nedele a sviatky.

1. V prípade vzniku akútneho respiračného ochorenia je osoba povinná zostať v domácej izolácii.

2. Ak sa u osoby prejavia príznaky akútneho respiračného ochorenia, treba telefonicky kontaktovať svojho ošetrujúceho lekára a opustiť miesto hromadného podujatia.

3. Zákaz podávania rúk.

Od 2. novembra 2020 sú VEREJNÉ BOHOSLUŽBY S OBMEDZENÍM

• **Pre tých, ktorí sa vedia preukázať:**
a) **potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu** vykonaným od 29. 10. 2020 do 1. 11. 2020
(alebo počas trvania zákazu vychádzania)

b) certifikátom vydaným MZ SR s **negatívnym výsledkom antigénového testu** certifikovaného na území EÚ na ochorenie COVID-19 vykonaným **od 29. 10. 2020 do 1. 11. 2020** subjektom podieľajúcim sa na celoplošnom testovaní „Spoločná zodpovednosť“.

• **Maximálne do 6 osôb** (aj s kňazom).

• **Na omšu prichádza iba rodina, najviac 4 ľudia** (ktorej úmysel sa slávi).

• **V nedeľu sa slávi prijatý úmysel vždy ráno o 7.30, max. 4 ľudia** (aj keď bol zapísaný na druhú sv. omšu).

• **Druhá sv. omša o 10.30 je „za farnosť“ a budeme ju vysielať bez účasti veriacich** (6 ľudí tvorí kňaz, asistencia a technici).

• **Kostol sa otvára 10 min. pred začatím sv. omše.**
• **Kostol je otvorený** iba pre súkromnú modlitbu.

Odpustky za zomrelých v čase pandémie

Vatikán 23. októbra (RV) Úplné odpustky pre zomrelých veriacich bude možné tento rok kvôli pandémii koronavírusu získať celý november. Vyplýva to z dekrétu Apoštolskej penitenciárie. Vyšla v ústrety žiadostiam biskupov z mnohých oblastí sveta postihnutých koronavírusom.

Apoštolská penitenciária s osobitným poverením pápeža Františka ustanovila, že toho roku úplné odpustky pre tých, ktorí navštívia cintorín a pomodlia sa za zosnulých, ktoré bežne platia len pre dni od 1. do 8. novembra, môžu byť presunuté na ďalšie dni, až do konca novembra. Tieto dni si veriaci môžu ľubovoľne vybrať a nemusia súvisle nasledovať za sebou. Súvisí to so zaistením bezpečnosti veriacich.

Dekrét s podpismi hlavného penitenciára kardinála Maura Piacenzu a regensa Mons. Krzysztofa Nykiela hovorí aj o úplných odpustkoch z 2. novembra, pri príležitosti Spomienky na všetkých verných zosnulých, ktoré môžu získať tí, čo nábožne navštívia chrám alebo kaplnku a pomodlia sa Otče náš a Verím v Boha. Tieto môžu byť presunuté z 2. novembra nielen na predošlú alebo nasledujúcu nedeľu alebo na sviatok Všetkých svätých, ale aj na iný deň v mesiaci november, podľa slobodného rozhodnutia jednotlivých veriacich.

Okrem toho starí, chorí a všetci, ktorí z vážnych dôvodov nemôžu vychádzať z domu, a to aj z dôvodu obmedzení nariadených verejnou autoritou v čase pandémie, môžu získať odpustky na diaľku. Stačí ak sa v duchu spoja so spoločenstvom Cirkvi, zrieknu sa akéhokoľvek hriechu s úmyslom splniť akonáhle to bude možné tri ďalšie zvyčajné podmienky (sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca) a pred obrazom Pána Ježiša alebo Panny Márie sa pomodlia zbožne modlitby za zosnulých.

Korunka Božieho milosrdenstva alebo iné modlitby za zosnulých, ktoré sa veriaci radi modlia, alebo sa zahĺbia do meditačného čítania jedného z evanjeliových úryvkov ponúkaných v liturgii za zosnulých, alebo vykonajú skutok milosrdenstva, obetujúc Bohu bolesti a útrapy vlastného života.

Stalo sa

• 17. 10. v sobotu bola zrušená spoločná krstná náuka kvôli zákazu vychádzania a šíreniu sa choroby Covid 19

• 18. 10. v nedeľu po svätých omšiach nebola celosvetová zbierka na misie; plánovaná zbierka na misie v kostoloch sa uskutoční v náhradnom termíne; možné ju však podporiť cez e-zbierku na internetovej stránke www.misijnediela.sk

• od 2. novembra 2020 je opäť možné sláviť verejné bohoslužby avšak len s obmedzeniami; pre tých, ktorí sa vedia preukázať: a) potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo b) certifikátom vydaným MZ SR s negatívnym výsledkom antigénového testu certifikovaného na území EÚ na ochorenie COVID-19 podieľajúcim sa na celoplošnom testovaní „Spoločná zodpovednosť"; maximálne do 6 osôb (aj s kňazom); na omšu prichádza iba rodina, najviac 4 ľudia (ktorej úmysel sa slávi)

Stane sa

• 28. 11. v sobotu oslávime 19. výročie konsekrácie kostola sv. Ondreja vo Víťaze a 28. výročie konsekrácie farského kostola sv. Jozefa, robotníka vo Víťaze; v daných kostoloch sa budú súžiť slávnostné sväté omše

• 29. 11. v nedeľu oslávime 28. výročie konsekrácie filiálneho kostola sv. Barbory v Ovčí; v daný deň tam bude slávnostná sv. omša

• 30. 11. v pondelok bude odpustová slávnosť sv. Ondreja v tomto starobylom kostolíku na Vyšnom konci, zasvätená tomuto svätcovi; slávnostnú sv. omšu o 18.00 bude celebrovať Andrej Kačmár, vicerektor kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach

• 6. 12. v 2. adventnú nedeľu bude odpustová slávnosť sv. Barbory v Ovčí so slávnostnou sv. omšou o 10.30, ktorú bude celebrovať Matúš Kušnír, dominikán v Košiciach

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
9. 11.	Pondelok	**18:00**	za dušev očistci		
10. 11.	Utorok	**18:00**	† Štefan, Helena a Štefan Čechovci		
11. 11.	Streda			**17:00**	† Vendelín Baloga
12. 11.	Štvrtok	**7:00**	† Regína Forišová		
13. 11.	Piatok	**18:00**	† Viktória Novotná	**17:00**	† Helena Pribulová
14. 11.	Sobota	**7:00**	† Mária Galdunová		
15. 11.	**33. nedeľa cez rok - A**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	za zosnulých v rodine Kollárovej (Županovej)
		10:30	50: manž.: Žofia a Anton Čechovci		
16. 11.	Pondelok	**18:00**	† Vladimír Baloga		
17. 11.	Utorok	**18:00**	60: Božena Baluchová		
18. 11.	Streda			**17:00**	† Róbert Kráľ
19. 11.	Štvrtok	**7:00**	† Štefan Uličný		
20. 11.	Piatok	**18:00**	za ZBP rodiny Lackovej a Vyhonskej	**17:00**	† Ján a Justína
21. 11.	Sobota	**7:00**	† Terézia Miženková		
22. 11.	**Krista Kráľa - A**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	za zosnulých v rodine Jozefa Matisa
		10:30	60: Alžbeta Uličná		
23. 11.	Pondelok				
24. 11.	Utorok	**18:00**	za ZBP Emílie Uličnej a jej rodiny		
25. 11.	Streda			**17:00**	† Viktória a Jozef Šimčíkovci
26. 11.	Štvrtok	**7:00**	† Mária Galdunová		
27. 11.	Piatok	**18:00**	† Štefan, Apolónia, Štefan a Mária	**17:00**	za ZBP rodiny Barbory
28. 11.	**Sobota**	**7:30**	**19. výročie konsekrácie**, kostol sv. Ondreja, † Apolónia a Helena		
		10:30	**28. výročie konsekrácie,** kostol sv. Jozefa, za duše v očistci		
29. 11.	**1. adventná nedeľa - B**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	**28. výročie konsekrácie kostola v Ovčí** za zosnulých st. rodičov Galdunových a Šimčíkových
		10:30	50: Katarína Kovaľová a za jej rodinu		
30. 11.	**Pondelok**	**18:00**	**odpust sv. Ondreja** - kostol sv. Ondreja		
1. 12.	Utorok	**18:00**	za ZBP Bohuznámej rodiny		
2. 12.	Streda			**17:00**	za zosnulých st. rodičov Balogových a Kollárových
3. 12.	Štvrtok	**7:00**	† Jakub, Regína a Ján Gregovci		
4. 12.	Piatok	**18:00**	za ZBP Jána Biroša, kňaza	**17:00**	† Štefan, Mikuláš a Monika
5. 12.	Sobota	**7:00**	za živých a mŕtvych členov RB	**17:00**	za živých a mŕtvych členov RB
6. 12.	**2. adventná nedeľa - B**	**! 7:00**	† Ján Kováč	**10:30**	**odpust sv. Barbory** - † Jozef a za zosnulých kňazov, pôsobiacich v našej farnosti
		! 9:00	za farnosť		
7. 12.	Pondelok				
8. 12.	**Nepoškvrnené počatie P. M.**	**7:00**	† Mária a Albert	**17:00**	za farnosť
		18:00	na úmysel Bohuznámej osoby		
9. 12.	Streda			**17:00**	† Mária Magdová
10. 12.	Štvrtok	**7:00**	† Daniel		
11. 12.	Piatok	**18:00**	† Helena a František Januvovci	**17:00**	† František, Marián a Matej Hudákovci
12. 12.	Sobota	**7:00**	† Jakub a Mária		
13. 12.	**3. adventná nedeľa - B**	**7:30**	85: Katarína Stašíková	**9:00**	† Štefan a František Pribulovci
		10:30	za farnosť		

27. októbra 2020 sa začala výmena okien v kostole sv. Barbory, mučenice v Ovčí

31. október 2020 - celoštátne testovanie na COVID-19 vo Víťaze

Odberové pracovisko v hasičskej zbrojnici

Odberové pracovisko v ZŠ

3. november 2020 - pohreb o. biskupa Štefana Sečku na Spišskej Kapitule